روزنامه
اقتصاد سرآمد
پنج‌شنبه-۶شهریور ۱۴۰۴-سال یازدهم- شماره ۲۲۸۵ - قیمت: ۳۰۰۰۰تومان
www.Eghtesadsaramad.ir
eghtesadsaramad
@Eghtesadsaramad

سرآمد گزارش می‌دهد؛

زنگ خطر برای کشتی‌سازی ایزوایکو

وابستگی به بودجه دولتی و تحمیل تحریم‌ها چه تبعاتی برای ایزوایکو داشته است؟

۶

«سرآمد» گزارش می‌دهد؛

نسخه تحول دولت برای اسکان در سواحل جنوبی

مکران برای انتقال جمعیت آماده‌سازی می‌شود؟

۳

سرآمد بررسی کرد؛

سایه تهدید بر سر کرانه‌های آبی خلیج فارس

ایران در معادلات بازدارندگی دریایی چه جایگاهی دارد؟

۲

مقاله

ابتکار اتحادیه کریدور سبز برای اروپا

رضا رضایی

۴

یادداشت

مقاومت و برون رفت یا تسلیم و زبونی؟

در جنگ تحریم کشتیرانی

ایرج گلشنی – نظام جمهوری اسلامی می داند که تسلیم در برابر فشار تحریم، تازه شروع ماجراست. وقتی تسلیم شدی، عواقب بعدی هم باید بپذیری. دشمن فقط به تسلیم تو دل خوش نکرده است. تسلیم، شروع یک نابودی تدریجی است. پشت بند تسلیم، خواسته های دیگری است که باید به آن تن داد.

در برابر تحریم چه باید کرد؟

گویا ملت ایران در تبعیت از مولای خود، شعار هیهات من الذله را در عمل تفسیر کرده اند و بر آن هستند که تا آخر بایستند. این یعنی تحمل فشار بیشتر. این یعنی گرانی و تورم بیشتر. این یعنی پایین آمدن ارزش پول ملی. این یعنی هر آسیب دیگری که ممکن است از بعد مالی و اقتصادی به کشور و خود و خانواده وارد آید. مردم می دانند که تحت فشار اقتصادی هستند. می دانند سفره آن ها هر روز کوچک تر می شود. می دانند که بخش بزرگی از خواست ها و نیازهای خانواده را نمی توانند تامین کنند؟ اما چه کنند؟ می دانند که تسلیم هم راه کار مناسبی نیست. می دانند که به دشمنان نمی توان اعتماد کرد. می دانند که تسلیم یعنی شکست اولین حصار دفاعی موجودیت ایران. می دانند که شکم سیر ارزشش را ندارد که هویت را بفروشند. اما فشار همچنان وارد می شود. ترامپ روز پیش باز هم به کشتیرانی و جبهه دریایی ما فشار جدید و مضاعف واردکرد. شاید این سوال همه ایرانیان باشد که چه باید کرد؟ تسلیم؟ یا مقاومت و کشف راه های برون رفت از تحریم؟

مقاومت و برون رفت از تحریم

اگر قرار بر تسلیم بود، بهتر بود که اصلا انقلاب نمی کردیم. همان تسلیم شاهی مگر کافی نبود. مگر کافی نبود که تمام نظام فکری و نظامی و دفاعی ما مستشاری باشد؟ مگر کافی نبود که سرباز امریکایی سیلی به گوش سرهنگ ایرانی بزند و ما هیچ کاری نتوانیم بکنیم و بعد بیاییم و سرود «ای ایران» برایش بنویسم و بسراییم و بخوانیم!

ادامه در همین صفحه

ادامه از همین صفحه

اگر قرار بر تسلیم بود که توان هسته ای و موشکی و نظامی و دفاعی نداشته باشیم، که زمان سلطنت ما در شرایط بهینه بودیم. اقتصاد وابسته، نفت وابسته، نظامی وابسته، قدرت نظامی و ابسته و پوشالی. قدرتی که از زور بازوی ما نبود و به امریکا ختم می شد. اقتصادی که در آن اجازه ساخت یک وسیله نداشته باشی. دولتمردان وابسته و گوش به فرمان انگلیس و امریکا. خودباختگی مفرط. انقلاب یعنی نپذیرفتن شرایط. و تاوان پس دادن. و تحت فشار قرار گرفتن. مانند تمامی انقلاب های جهان. مانند تمامی کشورهایی که نخواستند زیر سلطه باشند. مانند الجزایری که برای آزادی از بند فرانسه یک میلیون کشته تقدیم آزادی و استقلال کرد. مانند کوبا. مانند هند . مانند.... مانند تمامی ملت هایی که انقلاب کردند و مجبور شدند تاوان پس بدهند.

بازگشت به دوران تسلیم برای فرار از گرسنگی، دنباله روی از شکم است نه از شعور. با این همه، شعور و درایت ایرانی می تواند همان طور که سال های سال، تحریم ها را دور زد، باز هم راه های برون رفت را پیدا کند.

اگر قرار بود تحریم ما را به تسلیم وادار کند، باید همان دوران جنگ تسلیم می شدیم. زمانی که حتا سیم خاردار هم به ما نمی فروختند. زمانی که جبهه های ما برای نداشتن بی سیم، ارتباط بین فرماندهان نداشت. زمانی که موشک می خوردیم و موشکی برای جواب نداشتیم. زمانی که نیروی هوایی ما به دلیل مستشاری بودن، با کمترین ظرفیت ممکن در جنگ مشارکت می کرد و به همت بزرگان و قهرمانان نیروی هوایی به مرور به راه افتاد. آن زمان باید تسلیم می شدیم که هیچ نداشتیم. الان قدرت علمی و تخصصی و نظامی بزرگ داریم و در بین کشورها نفوذ و هویت پیدا کرده ایم. در اوایل انقلاب، کسی ما را به رسمیت نمی شناخت. اما اکنون این پرچم ایران است که در دست جهانیان با افتخار بالا می رود.

برون رفت داخلی

یک مسیر مطمئن برای کاهش تاثیر تحریم ها، مدیریت منابع داخلی است. به خاطر تحریم های چندین و چند ساله، مجبور شدیم بیشتر از همیشه تاریخ روی پای خود بایستیم و از بسیاری جهات خودکفا یا رو به خودکفایی نهادیم. آن چه در قدم اول باعث هرز منابع می شود، سوءمدیریت است. استفاده بهینه از منابع داخلی می تواند قدرت مقاومت در برابر تحریم ها را صدها برابر افزایش دهد. این را مقام معظم رهبری بارها تاکید کردند که مدیریت منابع داخلی باید قوی تر و جدی تر از همیشه مد نظر قرار گیرد. خودباختگانی که با هر اعمال تحریم، شیون سازش سر می دهند، کسانی هستند که منافع شان در گرو ارتباط با بیگانگان است؛ اما آنان که مردانه پای ملت و انقلابشان ایستاده اند، می دانند که در دست دشمن جز زنجیر و دشنه چیزی نیست و دل دشمن به هیچ روی برای ایران و ایرانی نمی سوزد. آنها به فکر رفاه و آسایش ما نیستند؛ بلکه فقط به فکر تسلیم و زبونی ما هستند. این است که نباید کمترین توجهی به دشمن کرد و به جای آن باید بیشترین توجه به مدیریت منابع داخلی باشد.

ارتباط با کشورهای شریک تجاری

علاوه بر برخی کشورهای دوست، کشورهای هستند که نیازمند منابع ما هستند. ارتباط قوی با این کشورها می تواند از راه های گوناگون مسیر دلار را جذف کند و مسیرهای دیگری پیش روی اقتصاد ما بگشاید. دشمن به دامنه تحریم ها خواهد افزود زیرا جنگ ۱۲ روزه ثابت کرد که مرد جنگ مستقیم نیستند. آنان راهی جز تحریم و دامن زدن به آن ندارند و ما در مقابل باید با ارتباط بیشتر و کشف راه های نوین، مسیر امریکا و دلار را حذف کنیم. هر چه بتوانیم به هر طریقی، این مسیر خطرناک را حذف کنیم و دور بزنیم، تیغ دشمن را کند و کندتر کرده ایم و تا جایی که دیگر اهمیتی نداشته باشد.

جلب حمایت مردمی

امریکا کشتی های ما را تحریم کرده است. کشتی هایی که نه جنگ افزار و نه ادوات نظامی بلکه کالاهای مردم را منتقل می کنند. چه بسا اهمیت داشته باشد که دست اندرکاران حمل و نقل کشتی مردم را به میدان وارد کنند. مبارزه مستقیم مردم با تحریم ها با دفاع از حمل و نقل کشتی ها ممکن است موثر باشد.

برخی می گویند به دلیل تحریم ها بهتر است حرکت های فرهنگی-اجتماعی در مقابله با تحریم صورت نگیرد تا دشمن متوجه بخش های جدید از تحریم نشود! اما ما می گوییم دشمن بهتر از من و شما از زوایای کاری حمل و نقل دریایی با خبر است. دنیای امروز دنیایی نیست که بتوان یک کشتی را در آن پنهان کرد. ماهواره ها و جاسوس ها و... همه چیز را مخابره می کنند. چیزی برای پنهان کردن وجود ندارد. این است که مردم می توانند با تجمع در برابر سازمان های بین المللی حداقل به بخشی از تحریم هایی که سفره آن ها را هدف قرار داده است اعتراض کنند. این نیروی اجتماعی می تواند جهت را عوض کند. دشمن با تحریم می خواهد مردم را در مقابل حکومت قرار دهد. اکنون چرا جهت عوض نشود و مردم در برابر دشمن تحریم کننده قرار نگیرند؟

کشف راه ها

منظور اصلی ما از این نوشتار، کشف راه های نوین برای مقابله و مبارزه با تحریم هاست. اگر گزینه تسلیم را حذف کنیم، راهی جز مقاومت و کشف راه های برون رفت از تحریم نداریم. توجه به جریان هایی مانند بریکس خوب است، اما فرایند آن در اختیار ما نیست و ما نباید تمام تخم مرغ های مان را در سبد بریکس و امثال آن قرار د هیم. باید خودمان هم آستین همت بالا زده و علاوه بر تلاش هایی که بزرگان و قهرمانان دریایی ما در کشتیرانی و ... می کنند، ما هم کاری انجام دهیم.

علاوه بر مدیریت منابع داخلی، مصرف بهینه معنا پیدا کند و در عین حال، مقاومت های اجتماعی به هجوم علیه تحریم کننده تبدیل شود. به نظر می رسد که این مثلث مقاومتی می تواند موثر باشد.

اینفوگرافیک- اقتصاد سرآمد

من هم حمایت می‌کنم

محک
مؤسسه خیریه حمایت از کودکان مبتلا به سرطان
mahak-charity.org
۰۲۱ - ۲۳۵۴۰
شماره کارت بانک دی
۵۰۲۹-۳۸۷۰-۲۰۰۰-۰۶۵۶

یک اسکن تا سلامتی